

ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
ว่าด้วย การบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญา
พ.ศ. ๒๕๕๐

การจัดสรรสิทธิประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาเป็นที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศ ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและกระตุ้นให้มีการสร้างสรรค์ผลงานทรัพย์สินทางปัญญา อาศัยอำนาจตาม ความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ว่าด้วยการบริหารจัดการทรัพย์สิน ทางปัญญา พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบหรือข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับ ข้อกำหนดแห่งระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การประดิษฐ์” หมายความว่า การคิดค้นหรือการคิดทำขึ้นอันเป็นผลให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี ใดชิ้นใหม่ หรือการกระทำใดๆ ที่ทำให้ดีขึ้นซึ่งผลิตภัณฑ์หรือกรรมวิธี

“คณะ” หมายความว่า คณะ บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย ศูนย์ หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่ง มีสถานะเทียบเท่ากับคณะ

“ทรัพย์สินทางปัญญา” หมายความว่า งานอันเข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ คือ การประดิษฐ์ทั้ง ที่ขอรับสิทธิบัตรได้และไม่ได้ องค์ความรู้ ข้อมูลทางด้านเทคนิค ลิขสิทธิ์ แบบผลิตภัณฑ์ แบบผังภูมิวงจรรวม ความลับทางการค้า พันธุ์ชีวภาพใหม่ และผลผลิตที่ได้จากการวิจัย

“บุคคลในครอบครัว” หมายความว่า คู่สมรส บุตร บิดามารดา พี่น้อง หรือญาติของผู้ประดิษฐ์ และให้ หมายความว่ารวมถึง บิดามารดาของคู่สมรสของผู้ประดิษฐ์ด้วย

“บุคลากร” หมายความว่า คณาจารย์ นักวิจัย พนักงาน ลูกจ้าง และนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และให้ หมายความว่ารวมถึงบุคคลที่มหาวิทยาลัยเชิญ หรือมอบหมายให้มาปฏิบัติงานให้กับมหาวิทยาลัยด้วย

“ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการวิจัย” หมายความว่า วัตถุมีรูปร่างที่ได้มาจากการวิจัย เช่น สารประกอบสังเคราะห์ รหัสพันธุกรรม เซลล์สัตว์ เซลล์พืช จุลชีพ อุปกรณ์ต้นแบบ รูปเขียนทางด้านวิศวกรรม โปรแกรมคอมพิวเตอร์ จีพวงจรรวม

“ผู้ประดิษฐ์” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่ได้คิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนา หรือค้นพบงานอันเข้าลักษณะเป็นทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ความเป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

ส่วนที่ ๑

หลักทั่วไป

ข้อ ๖ ลิขสิทธิ์ที่บุคลากรสร้างสรรค์ขึ้นให้เป็นของบุคลากร เว้นแต่เป็นการจ้างให้ดำเนินการ หรือทำตามคำสั่งหรือในความควบคุมของมหาวิทยาลัย จึงให้เป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ลิขสิทธิ์ในวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้สร้างสรรค์ขึ้นให้เป็นของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกิดขึ้นจากการคิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนา หรือค้นพบโดยบุคลากร ถ้าเป็นกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อเป็นการคิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนา หรือค้นพบในหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีต่อมหาวิทยาลัย หรือในขณะปฏิบัติหน้าที่ให้มหาวิทยาลัย

(๒) ได้รับเงินทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยในการคิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนา หรือ ค้นพบทรัพย์สินทางปัญญานั้น

(๓) ได้ใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ สาธารณูปโภค ทรัพยากรหรือสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นใดของมหาวิทยาลัยในการคิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนา หรือค้นพบทรัพย์สินทางปัญญานั้น

(๔) เมื่อมีการใช้ข้อมูล รายงาน หรือองค์ความรู้ของมหาวิทยาลัย ในการคิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนา หรือค้นพบทรัพย์สินทางปัญญานั้น

ข้อ ๙ ในกรณีมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖-๘ และทรัพย์สินทางปัญญาดังกล่าวก่อให้เกิดประโยชน์ ให้มหาวิทยาลัยจัดสรรผลประโยชน์ที่ได้รับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘

ข้อ ๑๘ ผลประโยชน์ที่มหาวิทยาลัย ได้รับจากการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ให้จัดสรรแก่ผู้มีสิทธิได้รับจากรายได้สุทธิ ในสัดส่วนดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละ ๕๐ ให้แก่ผู้ประดิษฐ์ ในกรณีที่ผู้ประดิษฐ์หลายคนให้จัดสรรระหว่างกันตามสัดส่วนของงานที่ได้จัดทำ โดยมีเอกสารรับรองเป็นลายลักษณ์อักษร

(๒) ร้อยละ ๒๕ ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) ร้อยละ ๒๕ ให้จัดสรรแก่ คณะ ภาควิชา และหน่วยงานอื่นที่ผู้ประดิษฐ์สังกัด ในกรณีที่ผู้ประดิษฐ์สังกัดคณะ ภาควิชา และหน่วยงานอื่นที่แตกต่างกัน ให้จัดสรรตามสัดส่วนของงานที่ได้จัดทำ

รายได้สุทธิตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า รายได้ทั้งหมดที่ได้รับจากการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์หักด้วย (๑) ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา รักษาสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และ (๒) ค่าใช้จ่ายในการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ข้อ ๑๙ ถ้าบริษัทให้หุ้นเป็นการตอบแทนจากการอนุญาตให้ใช้ทรัพย์สินทางปัญญา ให้มหาวิทยาลัยเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทนั้น และเมื่อมหาวิทยาลัยได้รับเงินปันผลจากบริษัทหรือผลประโยชน์จากการขายหุ้นที่มหาวิทยาลัยถืออยู่ ให้จัดสรรแก่ผู้มีสิทธิได้รับตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๘ ทั้งนี้ ผู้ประดิษฐ์อาจจะร้องขอเป็นผู้ถือหุ้นในบริษัทตามสัดส่วนที่ตนมีสิทธิได้รับในนามของตนได้ ในการนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของมหาวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณา

หมวด ๔

การจัดกันของผลประโยชน์

ข้อ ๒๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการจัดการการจัดกันของผลประโยชน์” ประกอบด้วย อธิการบดีหรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ประธานกรรมการหรือผู้อำนวยการของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาตามข้อ ๑๗ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้มีผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่ต่ำกว่าสามคน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งเป็นกรณี ๆ ไป เป็นกรรมการ

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่ผู้ประดิษฐ์หรือบุคคลในครอบครัวของผู้ประดิษฐ์มีผลประโยชน์ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมจากบุคคลที่สนใจจะนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ให้ผู้ประดิษฐ์เปิดเผยถึงลักษณะและขอบเขตของผลประโยชน์ดังกล่าวต่อมหาวิทยาลัยในทันทีที่อาจทำได้ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย

ถ้าผู้ประดิษฐ์ฝ่าฝืนหน้าที่ดังกล่าวข้างต้น แล้วก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียผลประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย ผู้ประดิษฐ์อาจจะได้รับโทษทางวินัย หรือมาตรการบังคับอื่นใดตามที่มหาวิทยาลัยจะเห็นสมควร

ข้อ ๒๒ ถ้าเจ้าหน้าที่หรือบุคคลในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญามีผลประโยชน์ ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมจากบุคคลที่สนใจจะนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หน่วยงานดังกล่าวจะต้องดำเนินการให้เจ้าหน้าที่นั้นเปิดเผยถึงลักษณะและขอบเขตของผลประโยชน์ที่ได้รับในทันทีที่อาจทำได้ โดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือเสียประโยชน์แก่มหาวิทยาลัย

เจ้าหน้าที่ที่มีผลประโยชน์ข้างต้น จะต้องไม่มีส่วนร่วมในการประสานงาน เจริญ หรือทำสัญญากับบุคคลที่สนใจในการนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ข้อ ๒๓ เมื่อมีการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยกับผลประโยชน์ของผู้ประดิษฐ์ หรือระหว่างผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยกับผลประโยชน์ของบริษัทที่สนใจจะนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ให้ฝ่ายเสนอต่อคณะกรรมการการขัดกันของผลประโยชน์เป็นผู้พิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควรเป็นกรณีๆ ไป

กรณีดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยกับผลประโยชน์ของผู้ประดิษฐ์ หรือระหว่างผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยกับผลประโยชน์ของบริษัทที่สนใจจะนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๑) ผู้ประดิษฐ์หรือบุคคลในครอบครัวมีความประสงค์ที่จะใช้ทรัพย์สินทางปัญญานั้นในเชิงพาณิชย์

(๒) ผู้ประดิษฐ์หรือบุคคลในครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับบริษัทที่สนใจจะนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ไม่ว่าจะในฐานะผู้ถือหุ้น กรรมการที่ปรึกษา หรือลูกจ้าง

(๓) ผู้ประดิษฐ์หรือบุคคลในครอบครัวมีความประสงค์จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการถือหุ้น ลงทุน หรือรับตำแหน่งในการบริหารในบริษัทที่นำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปตั้งเป็นบริษัทจัดตั้งใหม่

หมวด ๕

ผลิตภัณฑ์จากการวิจัย

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยจะต้องจัดส่งผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการวิจัยให้แก่หน่วยงานภายนอก ให้มีการจัดทำเป็นสัญญาระหว่างกัน โดยกำหนดขอบเขตในการใช้เพื่อการศึกษา กันกว่า ทดลอง หรือวิจัย ห้ามมิให้นำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ และหากผลิตภัณฑ์ดังกล่าวก่อให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญา ให้มหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของร่วมในทรัพย์สินทางปัญญานั้นด้วย

หมวด ๖

การโอนความเป็นเจ้าของสิทธิให้แก่ผู้ประดิษฐ์

ข้อ ๒๕ ผู้ประดิษฐ์สามารถที่จะร้องขอให้มหาวิทยาลัยโอนสิทธิความเป็นเจ้าของในทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่ตนเองได้ ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับแจ้งว่ามหาวิทยาลัยไม่ประสงค์ที่จะจดทะเบียนสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๒) การประดิษฐ์ที่มหาวิทยาลัยไม่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ภายใน ๓ ปี นับแต่วันที่ได้รับรายละเอียดการประดิษฐ์ที่สมบูรณ์จากผู้ประดิษฐ์ และไม่มี ความก้าวหน้าในการดำเนินการเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยจะต้องโอนความเป็นเจ้าของสิทธิใน ทรัพย์สินทางปัญญาให้แก่ผู้ประดิษฐ์ตามข้อ ๒๕ ให้มีการจัดทำเป็นสัญญาระหว่างมหาวิทยาลัยกับผู้ประดิษฐ์ โดยในสัญญาอย่างน้อยจะต้องมีข้อกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีผลประโยชน์เกิดขึ้นจากการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ให้จัดสรรแก่มหาวิทยาลัย เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของรายได้สุทธิ

รายได้สุทธิ หมายความว่า รายได้ทั้งหมดที่ได้รับจากการนำทรัพย์สินทางปัญญาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ หักด้วยค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา และค่ารักษาสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

(๒) ผู้ประดิษฐ์จะต้องแจ้งความคืบหน้าในการจดทะเบียนสิทธิบัตร และการใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ให้แก่มหาวิทยาลัยทราบทุกๆ ๖ เดือนนับแต่วันที่ได้รับการ โอนความเป็นเจ้าของจากมหาวิทยาลัย หรือตามที่มหาวิทยาลัยร้องขอ

(๓) หากทรัพย์สินทางปัญญาที่มหาวิทยาลัยโอนไปให้แก่ผู้ประดิษฐ์แล้ว ผู้ประดิษฐ์ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ได้ภายใน ๕ ปี นับแต่วันที่ได้รับการ โอนจากมหาวิทยาลัย ผู้ประดิษฐ์จะโอนสิทธิดังกล่าวกลับคืนมายังมหาวิทยาลัย หากมหาวิทยาลัยร้องขอ

หมวด ๗

หน่วยงานบริหารจัดการ

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการและ/หรือหน่วยงานจัดตั้งขึ้น ตามข้อ ๑๗ ให้ทำหน้าที่ในการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัย โดยให้มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) รับแจ้งข้อมูลผลงานประดิษฐ์ที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้คิดค้น สร้างสรรค์ พัฒนาหรือค้นพบ

(๒) เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยในการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งความคุ้มครองตามกฎหมาย

(๓) เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยในการติดต่อกับบุคคลภายนอก เจริญคดีร้องแจ้งพาดพิง และทำนิติกรรมสัญญาที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินทางปัญญา

(๔) รับแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและขอบเขตของผลประโยชน์ที่ผู้ประดิษฐ์หรือบุคคลในครอบครัวได้รับจากบุคคลที่สนใจจะนำทรัพย์สินทางปัญญาของมหาวิทยาลัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๕) ดำเนินการเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาตามที่อธิการบดีมอบหมาย

ข้อ ๒๘ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด กรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ลงชื่อ)

(นายพิศิษฐ์ วรอุไร)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี